

ဓမ္မခန္ဓာ (၇၅) မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် ကာလ (အလ်-ကီယာမတ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၀)၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး(၄၀)၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁၀}

၁။	<p style="text-align: right;">لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَامَةِ ۝</p> <p>အမှန်မှာ- မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် နေ့ကာလဖြင့်- ကျိန်ဆိုလျက်။^{၁၀၇၄}</p>
၂။	<p style="text-align: right;">وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوَاْمَةِ ۝</p> <p>အမှန်မှာ- မိမိအပြစ်ဟုဝန်ခံလေ့ရှိသော ဉာဉ်စရိုက်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုလျက်။^{၁၀၇၅}</p>
၃။	<p style="text-align: right;">أَیْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝</p> <p>လူသားသည် သူ၏ အရိုးများကို ငါအရှင်က စုစည်းမည် မဟုတ်တော့ဟု ထင်မှတ်သလော။</p>
၄။	<p style="text-align: right;">بَلَىٰ قَادِرِینَ عَلَیٰ أَنْ نُسَوِّیَ بَنَاتَهُ ۝</p> <p>အမှန်မှာ- ငါသည် သူ၏ လက်ဖျားထိပ်မှအစ ပုံပေါ်စေရန် စည်းချိန်ချနိုင်တော်မူ၏။</p>
၅။	<p style="text-align: right;">بَلْ یُرِیدُ الْإِنْسَانُ لِنَفْسِهِ أَیْمَانَهُ ۝</p> <p>အမှန်မှာ လူသားသည် မတရားမှုကို ရှေ့တင်ပင် ဆက်လက်ကျူးလွန်လိုကြ၏။</p>
၆။	<p style="text-align: right;">یَسْأَلُ أَیَّانَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ ۝</p> <p>သူက “မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် နေ့ကာလသည် မည်သည့်အခါနည်း၊”ဟု မေး၏။</p>
၇။	<p style="text-align: right;">فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ۝</p> <p>အမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွားသောအခါ-</p>
၈။	<p style="text-align: right;">وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝</p> <p>လအား ကမ္ဘာရိပ်မှမြို့သောအခါ-^{၁၀၇၆}</p>

(၁၀၇၄) ဆရာတော်ကြီးများက **ယောင်းမိလ် ကီယာမတ်** ကို ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့် နေ့ကာလဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ အလွန်လှပသော ပြန်ဆိုချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် ထိုသို့သော ပြန်ဆိုချက်ကို ငိုကာချဲလျက် ကမ္ဘာစကြာဝဠာတစ်ခုလုံး အားလုံး သေကြေပျက်စီးသွားမည့် နေ့ကာလကို ကီယာမတ်ဟု နေ့ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်လိုက်ခြင်းသည်သာ ဝမ်းနည်းစရာပင်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ သေကြေပျက်စီးသွားခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပေသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ အတွေးအခေါ်ဟောင်းများ အဆုံးသတ်သွားခြင်း၊ မျိုးဆက်တစ်ခု ရှင်သန်ပေါ်ထွက်လာခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ကီယာမတ်ဟု ခေါ်ပေသည်။ ၂:၁၇၄ တွင် ကြည့်ပါ။

(၁၀၇၅) **နာ့စ်ဆီလောင်ဝ်ဝါမာတ်** ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်မိမိသာ အပြစ်တင်လေ့ရှိပြီး ကောင်းမှုသို့ရည်သန် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသော ဉာဉ်စရိုက်ကို ခေါ်ပေသည်။

(၁၀၇၆) ဤသုတ်တော်အား ဆရာတော်ကြီးများက “လကြပ်သည်၊ လကွယ်ပျောက်သည်”ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀ ကပင် “လကြပ်သည်”ဟူသော အသုံးကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံက နေ၊ ကမ္ဘာ၊ လ- ပတ်လမ်းပေါ်တွင် ကမ္ဘာ၏ အရိပ်က လနင့်နေကြား ပိတ်ဆို့လိုက်လျှင် “လကြပ်ခြင်းဖြစ်သည်”ဟူသည့် ကမ္ဘာမှ မြို့ခြင်း၊ ကမ္ဘာအရိပ်မှ တဖြေးဖြေး ဆွဲသွင်းသွားခြင်းဆိုသည့် **ခေဖ**ကို သုံး၍ ပြောဆိုထား ပေ

၉။	<p>နေနှင့် လတို့ တစ်ထပ်တည်းစုပေါင်းသောအခါ-^{၁၀၇၇}</p> <p style="text-align: right;">وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿</p>
၁၀။	<p>လူသားက ပြောဆိုမည်မှာ “ဤနေ့ကာလ၌ မည်သို့ ထွက်ပြေးရမည်နည်း၊-</p> <p style="text-align: right;">يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ ﴿</p>
၁၁။	<p>အမှန်မှာ- ထွက်ပြေးနိုင်ရာ မရှိချေ။”ဟု ဖြစ်၏။</p> <p style="text-align: right;">كَلَّا لَنَا وَزَرَ ﴿</p>
၁၂။	<p>ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့သာ၊ ထိုနေ့ကာလ၌ ခိုလှုံတွယ်ကပ်စရာ ဖြစ်၏။</p> <p style="text-align: right;">إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿</p>
၁၃။	<p>ထိုနေ့ကာလ၌ လူသားသည် သူ၏ တင်ကြိုပို့ထားရာနှင့် နောက်တွင်ထားခဲ့ရာတို့အတွက် သတင်းပေးခြင်းခံရလတ္တံ့။</p> <p style="text-align: right;">يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿</p>
၁၄။	<p>အမှန်မှာ လူသားသည် သူ့စရိုက်အတွက် အထောက်အထားပင် ဖြစ်၏။</p> <p style="text-align: right;">بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿</p>
၁၅။	<p>သူ့အတွက် ထုချေလျှောက်လွှဲချက်ကို အတည်မပြုတော့ပြီ။</p> <p style="text-align: right;">وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿</p>
၁၆။	<p>သင်၏ နှုတ်လျှာအား ၎င်းအားဖြင့် စိတ်စောလျက် မပြောင်းရွှေ့နှင့်-^{၁၀၇၈}</p> <p style="text-align: right;">لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿</p>
၁၇။	<p>ကော်ပင် ကုန်အိအား စုစည်းမှုမှာ ငါအရှင်၏ ဝန်တာပင် ဖြစ်၏။^{၁၀၇၉}</p> <p style="text-align: right;">إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿</p>

သည်။ အလားတူပင် နေနှင့်လတို့ အလင်းတန်း တစ်ထပ်တည်းကျသောအခါ- နေကြပ်ခြင်းဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို အောက်ပါသုတ်တော်တွင် ဆက်လက်ပြောဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နေ၏ အလင်းလမ်းကြောင်းသည် ကမ္ဘာသို့ တည်တည်နင်းနင်းတည်နေချိန်၊ ကမ္ဘာနှင့် နေအကြား၌ လမု ဖြတ်သွားလျက် ကမ္ဘာသို့ ထိုးကျသည့် နေ၏ အလင်းတန်းကို လက ကြားမှ ကွယ်လိုက်သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသုတ်တော်များ၏ ပုံဆောင် ဆိုလိုချက်ကို အောက်ပါ ရှင်းချက်တွက် ဆက်ကြည့်ပါ-

(၁၀၇၇) ဤသုတ်တော်များမှ လ- နေ အမှောင်ကျသွားသည့် ကာလဆိုသည်မှာ- ရှေးရိုးရာ လနတ်မင်း၊ နေနတ်မင်း စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်နေသော ဘာသာတရားများ ပျောက်ကွယ်သွားရခြင်းကို ဆိုလို၍၊ ထိုမိရိုးဖလာ အမှိုက်မှောင်တွင် ရှိနေသူတို့၏ အမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွားမည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအခါ-ထိုလူသားတို့မှာ ရွေးစရာလမ်းဟူ၍ မရှိတော့ချေ။ အမှန်တရားတည်းဟူသော လမ်းစဉ်သို့သာ လိုက်နာရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချင်းအရာကို “သူတို့အတွက် ခိုလှုံတွယ်ကပ်စရာမှာ ကံကြမ္မာရှင်သာ ဖြစ်၏”ဟု ဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် လူသားတို့သည် ယုတ္တိဗေဒနှင့်ကိုက်ညီ မှန်ကန်သော၊ ဒဏ္ဍာရီကင်းသော အစ္စလာမ်သာသနာကိုသာ အားထားယုံကြည်ရမည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၇၈) ဤသုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော်၏ စိတ်နေသဘာဝကို ဖော်ပြလျက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အမိန့်ကိုလည်း ဖော်ပြထားပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် မကောင်းသူတို့အား ခံစားရစေမည့် ပြစ်ဒဏ်နိယာမကို သိမြင်လေတိုင်း ထိုလူသားများအတွက် စိတ်သောက ဖြစ်မိ၍၊ ထိုနိယာမ သတ်ပေးချက်အား ပြန်လည်ပြောပြရန် ဝန်လေးလျက်ရှိပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်သိသော အသိမှာ စိတ်ကူးယဉ်အသိမဟုတ်၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်၍ သဗ္ဗညုဉာဏ်အားဖြင့် သိရသောကြောင့် အမှန်တကယ်ဖြစ်လာရမည်ကိုလည်း သိနေပေသည်။ ထိုသို့ ပြစ်ဒဏ်ခံရတော့မည့် လူသားများ အကြောင်းကို သိလေတိုင်း ထိုသူများ၏ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ကိုလည်း သိလိုစိတ်စောလျက် ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ၂၀:၁၁၃၊၁၁၄ တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် မည်သည့် နိယာမကိုမျှ ပြောင်းလဲခွင့်၊ နေရာရွှေ့ခွင့် မရှိချေဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။

(၁၀၇၉) အထက်ပါ သုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော် သိသော အသိ အာရုံဈာန်အား ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲခွင့် မရှိ၊ နေရာရွှေ့ခွင့် မရှိဟု ဆိုထား၍- ဤသုတ်တော်တွင် ထိုနိယာမ ပညတ်များအား ချမှတ်ပေးခြင်း၊ ကုန်အိအံအုပ် အဖြစ် စုစည်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ ထိုကြောင့် ဤကုန်အံကျမ်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ တိုက်ရိုက် အသိပေးခြင်းဖြင့်

၁၈။	သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကို ငါရွတ်ဖတ်ပြသောအခါ- ထိုကုန်အံ့သို့ လိုက်လော့။	فَإِذَا قَرَأْتَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾
၁၉။	တဖန် ဧကန်ပင်၊ ၎င်းအား ရှင်းပြရန်မှာ ငါ၏ ဝန်တာဖြစ်၏။ ^{၁၀၈၀}	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾
၂၀။	အမှန်မှာ သင်တို့သည် လက်ရှိရွေ့နေသော ဘဝကိုသာ နှစ်သက်မြတ်နိုးနေကြလျက်-	كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾
၂၁။	နောင်ဘဝအား ပစ်ပယ်ထားကြ၏။	وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾
၂၂။	ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် ပျော်ရွှင်တောက်ပလျက်-	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
၂၃။	ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့ ရှုစားနေကြလိမ့်မည်။	إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾
၂၄။	ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် ရှုံ့မဲ့ညှိုးနွမ်းလျက်-	وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾
၂၅။	သူတို့အတွက် ပြုလုပ်ထားသော ဘေးဒုက္ခကို သင် တွေးမြင်ရလတ္တံ့။	تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
၂၆။	ဒုက္ခ အမှန်မှာ- ၎င်းသည် လည်မြိုသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ-	كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾
၂၇။	“ကုစားမည့်သူ မည်သူနည်း၊”ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။ ^{၁၀၈၁}	وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾
၂၈။	သူက သူသည် ခွဲခွာရတော့မည်ဟု တွေးသိ၏။	وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်က အခန်းကဏ္ဍ၊ ပါဒ၊ ဝါကျ၊ ဝေါဟာရ အားလုံးကို အစီအစဉ် ချထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ဆက်လက်ပါသုတ်တော် ၁၈ ကလည်း အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိုကဲ့သို့ အာမခံချက် ရှိသော ကျမ်းဟူ၍၊ ကုန်အံ့မှအပ မရှိချေ။

(၁၀၈၀) ဤသုတ်တော်က ကျမ်းမြတ်ကုန်အံ့အား ငါသာ မှန်စေရမည်ဟု မူပိုင်ပြု ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းကို တားမြစ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုန် အံ့အား ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဝန်တာသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော် မူဟမ္မဒ်ကိုတော်တိုင် အထကကာ (တက်ဖ် စီရ်) ဖွင့်ဆိုခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်လည်း ဤကျမ်းအား ပြန်ဆိုရာတွင် ဘာသာပြန်သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် အာရ်ဗီစာပေ မသင်ကြားဘူးသူများ အား နားလည်မှု လွယ်ကူစေရန် အချို့သော ရှင်းလင်းချက်များကို ရေးနေရသော်လည်း- ကျမ်းမြတ်ကုန်အံ့အား အာရ်ဗီစာပေဖြင့် ပိုမိုနားလည် စွာ လေ့လာရန်ကိုသာ စာဖတ်သူများအတွက် ဆန္ဒရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်တိုင်းအား ခေတ်တိုင်းအတွက် မှန်ကန်ရစေမည်ဟု အာမခံချက် မပေးနိုင်ပါ။ ထိုသို့ အာမခံချက်လည်း ပေးနိုင်ခွင့် မရှိချေ။ ခေတ်ကာလကြာမြင့်လာလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ခေတ်နောက်ကျသွားမည်ပင်။ မည်သူက မည်သည့်ခေတ်တွင် မည်သို့ ဖွင့်ဆိုသွားသည်ဟူသော သမိုင်းသာ ကျန်နိုင်ပေသည်။ နောက်လာနောက်သားများ ပိုမိုနားလည်လာလိမ့် မည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၈၁) ရာကီ ဆိုသည်မှာ “မှော်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပေသည်။

၂၉။	وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿	ခြေသလုံးသည် အခြားခြေသလုံးသို့ မပေါင်းနိုင်တော့ပြီ။ ^{၁၀၅၂}
၃၀။	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿	ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့သာ ထိုနေ့ကာလ၌ မောင်းနှင်ခံရမည်ပင်။
၃၁။	فَمَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿	သူတို့သည် ဖြောင့်မှန်ခြင်း မရှိ၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မပြုခဲ့ချေ။
၃၂။	وَلَكِنَّ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿	သို့ရာတွင် ငြင်းဆန်လျက်၊ လှည့်ထွက်သွား၏။
၃၃။	ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿	ထို့နောက် သူ့ဝိုင်းသားများထံသို့ ရင်ကော့လျက် ပြန်သွား၏။
၃၄။	أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿	သင်ထံသို့ နီးလာနေ၏။ သို့ဖြင့် နီး၍လာနေ၏။
၃၅။	ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿	တဖန် သင့်ထံသို့ နီးလာနေ၏။ သို့ဖြင့် နီး၍လာနေ၏။
၃၆။	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿	လူသားသည် သူ့အား ပေါက်လွတ်မဲ့စား လွတ်ထားမည်ဟု တွေးထင်နေသလော။
၃၇။	أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿	သူသည် ရုန်းထွက်လာသော သုတ်ပိုးရည် မဟုတ်ခဲ့သလော။
၃၈။	ثُمَّ كَانَ عَاقَّةَ فَخْلَقٍ فِسْوَىٰ ﴿	ထို့နောက် သွေးဥခဲ၊ သို့ဖြင့် ပေါ်လွင်လာရန် ဖြစ်တည်စေခဲ့ပြီ။
၃၉။	فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿	သို့ဖြင့် အရှင်သည် ၎င်းအား ဖို၊ မ- အစုံဖြစ်စေ၏။
၄၀။	أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿	ယင်းသို့ စည်းချိန်ချပေးသော အရှင်သည် သက်မဲ့အား သက်ရှိမဖြစ်စေနိုင်သလော။

(၁၀၅၂) ဒေဒနာ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဖိစီးလာသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးများက ပြန်ဆိုကြပေသည်။ တိုက်ရိုက်စာသား အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် ခြေတစ်ဖက်သည် အခြားခြေတစ်ဘက်သို့ ရောက်အောင် မလှမ်းနိုင်တော့ပြီဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးကို ၂၇:၄၄။ ၆၈:၄၂ တွင်တွေ့နိုင်သည်။